

ת"פ 67818/07 - מדינת ישראל נגד מתן מולקנדוב - נוכח

בית משפט השלום בקריה גת

01 ינואר 2020

ת"פ 67818/07 מדינת ישראל נ' מולקנדוב

בפני כב' השופט נגה שמואלי-מאייר, סגנית הנשיאה

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוז ליבת איזורי - נוכחת

ב ג ד

הנאשם

מתן מולקנדוב - נוכח

ע"י ב"כ עוז חן בן חיים - נוכחת

גמר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום המתווך, במועד הרלוונטי לכתב האישום, לא הייתה קיימת הכרות מוקדמת בין הנאשם לבין המתלוון מר רועי עמר.

2. כפי הנטען בעובדות כתב האישום המתווך, ביום 23.07.2018 בסמוך לשעה 00:01, הגיע הנאשם יחד עם אביחי שטרית (להלן: "אביחי") וירין פרח (להלן: "ירין") ברכבת מסוג הונדה לכיכר צומח בקריית גת (להלן: "המקום").

3. בהמשך למתחור, במקום, עת שהו בו אחרים שזהותם ידועה, הגיע המתלוון למקום על מנת לאסוף את אוראל מפרדי (להלן: "אוראל").

4. בהמשך לאותן הנסיבות, החלו חילופי מילים בין הנאשם לבין המתלוון לאוראל, במהלךם נצמדו השניים זה לזה, והנאשם בתגובה עזב את המקום ברכבת יחד עם אביחי וירין.

5. בדרך חזרה אל המקום, התקשר הנאשם לאביו וקבע להיפגש עמו במקום.

6. בהמשך לכך, הגיע הנאשם למקום וירד מהרכבת בשעה שאביחי וירין נותרו ברכבת בקרבת מקום.

7. עוד בהמשך לכך, נכנסו המתלוון ואוראל לרכבו של המתלוון שנחנה במקום, והבחינו בנאשם ואביו רצים לעברם.

8. מיד בהמשך לכך, יצאו המתלוון ואוראל מהרכב, והנאשם התקrab לעברם ותקף את אוראל בכך שستر לו ואוראל בתגובה סטר לנאשם.

9. מיד לאחר מכן, התקרב המתלוון לעבר הנאשם, והנאשם תקף את המתלוון בכך שדחף אותו והמתלוון בתגובה סטר לנאשם.

10. בתגובה לכך, אח兹 הנאשם חוץ חד וזכיר באמצעותו את המתלוון פעמיים בבית החזה מצד ימין ובצד שמאל, וכל זאת בשעה שהמתלוון מנסה להגן על עצמו בין הבדיקות השונות.
עמוד 1

- .11. במעשה המתוירים, פצע הנאשם את המתלוון תוך שימוש בחפש חד וגרם למתלוון חור בחלל הריאה מצד ימין וכן פצע דקירה באזורי הצלעות מצד שמאל.
- .12. כתוצאה מעשיו של הנאשם, אושפז המתלוון בבית החולים "ברזיל" למשך 3 ימים.
- .13. בהמשך למתואר לעיל, השלים הנאשם את החפש החד באמצעותו פצע את המתלוון בעיר, ובמעשו אלו, עשה הנאשם דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בהעלמת ראיות.
- .14. הנאשם הודה במיחס לו לעיל, ועל יסוד הודהתו זו, הורשע בעבירות של **פצעה כשבירין מזוין**, לפי סעיפים 334 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ו**תקיפה סתמה** לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
- .15. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם, לביקשת ההגנה, כי הנאשם ישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקير בעניינו. עוד במעמד זה, הוצהר כי כל צד יטען לעונש קראות עינוי.
- .16. בעניינו של הנאשם התקבלו כמה תסקירים, ובתוספת המליץ שירות המבחן על השתת עינויה בדמות מסר לריצוי בעבודות שירות, צו מב奸, ופיקצי כספי למתלוון. בתסקירים האמורים, פירט שירות המבחן אודות ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, ועמד על קורות חייו וח'י משפחתו, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא עלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, בלבד אותן נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש,שאליהם ATIICHIS בהמשך.
- .17. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר התקבלה ביום 25.07.2019, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

- .18. **בשלב הראיות לעונש מטעם המאשימה**, הוגש לעינוי גילוון רישומו הפלילי של הנאשם (**ת/1**), ממנו עולה כי באמתחתו של הנאשם רישום אחד ללא הרשות מבית המשפט לנובע מ邂נת 2018, ותעודת סיכון אשפוזו של המתלוון מהמרכז הרפואי "ברזיל" (**ת/2**), ממנו עולה כי כתוצאה מפציעתו נגרמו למתלוון חבלות בדמות פצע דקירה באזורי הצלעות וחור בחלל הריאה מימין.
- .19. לגופם של דברים, המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, וביחד על חומרת החבלות שנגרמו למתלוון. בהמשך, הלה עטרה לקבוע מתחם עינויה כולל אשר ינווע בין 12 ל- 24 חודשים מסר. עוד לדבריה, המלצהו של שירות המבחן אינה הולמת את חומרת המעשים, ולטענה יש למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם לצד עינויה נלווה.
- .20. **בשלב הראיות לעונש מטעם ההגנה**, הוגש לעינוי מכתב המלצה ממושיקו של הנאשם (**ג/1**), ממנו עולה כי הנאשם עובד מזה כמה חודשים בחברת "א.ס. תורגי בע"מ" (עובדות אחזקה, אינסטלציה, ובניה), תוך שהנאים מבצע את עבודתו על הצד הטוב ביותר. לגופו של עינוי, באט כוח הנאשם חלקה על המתחם לו עטרה המאשימה תוך שטעה כי על המתחם לנوع מסוימר חודשים מסר שיכול וירצוי בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשים מסר בפועל. כמו כן, הסגירות הפנתה להליך הטיפולי שעבר הנאשם; לקבלת האחריות מצד; לגילו הצעיר; לעובדה כי באמתחתו רישום אחד שלא הרשות; לתקופה שבה היה עצור אחורי סוג ובריח; וכי מאז מעורבותו באירוע שבמוקד כתוב האישום המתוקן הלה לא הסתבר עוד בפלילים. לאור כל אלה, עטרה ההגנה לאמץ את המלצותיו העונשיות של שירות המבחן ולהשיט עליו מסר

עמוד 2

של מספר חדשים בודדים שירוצה בעבודות שירות.

.21 הנשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרון", מסר כי הוא לא היה צריך לנוהג כפי שהוא, כי הוא מקבל אחריות מלאה על מעשיו וمبיע עליהם חרטה. עוד במסגרת זו, שיתף הנשם בהליך השיקום שעבר, וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש ויאפשר לו להמשיך בהליך התייפול. בסוף דבריו ציין הנשם כי המתלוון וחברותו "היו שיכורים והוא עם סכין. החוקר מרוב הבלבול שהוא לו לא ידע מה לרשות".

דין והכרעה

.22 בהיעדר מחלוקת בין הצדדים על כך שמדובר מעשו של הנשם מהו "איורע" אחד, ובהתאם למנתווה שהותוו על ידי החוק בתיקו 113 לחוק העונשין ופורש לאחר מכן בפסקתו של בית המשפט העליון, אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש הולם; ולאחר מכן אגוזר את העונש המתאים לנאם, תוך בחינה אם יש מקום לסתות לקולו מהמתחם שנקבע או שמא יש לקבוע את העונש בגדרו (אודות המתווה לגזרת העונש, ר' למשל: [ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל](#), (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש הולם

.23 כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש הולם תישנה בהתאם לעקרון הילמה (הוא העיקרונו המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות ביצוע הפעולות, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידה הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוגעת.

.24 בעצם ביצוע **עבירות הפגיעה והתקיפה**, פגע הנשם בסטנדרט התנהגות שנוועד להגן על תחושות הביטחון, שלמות הגוף והכבד של כל פרט בcitior מפני תופעת האלים, לרבות זו הכרוכה בשימוש בנשק חם או קר. בפרט יצוין, כי את מעשיו ביצע הנשם כנגד המתלוון (עמו לא הייתה לו הכרות קודם), בשעתלילה מאוחרת, בכיר במרקזה של עיר, ובעוד הוא מזעיק את אביו למקום ופוצע את המתלוון בחוץ. מדובר בתופעה שהפכה לחזון נפרץ במקומותינו, כאשר אזרים תמיימים, מוצאים עצם מותקפים, פעמים רבים על עניינים של מה בפרק, על ידי אותם ברינויים שלא נרתעים לישב סכוסכים בדרך אלימה ובכוח הזרע ושמבקשים להרים את שלונות חיים. על בית המשפט להשית ליבו לתופעה זו, כמו גם ל佗עת האלים באופן כללי, ולהילחם בה ביד קשה, וזאת באמצעות השחת עונשים מרתיעים (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינם בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש הולם).

.25 בשם לב **לנסיבות הקשורות ביצוע הפעולות**, כפי שיפורט להלן, וביחד לאור אופייה של האלים שהופעלה מצד הנשם, והנזקים הגופניים שנגרמו למתלוון- סבורתני כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים, מצויה ברף גבוהה.

.26 במסגרת בוחנת **הנסיבות הקשורות ביצוע עבירה הפגיעה**, בית המשפט נותן דעתו לאופייה של האלים שהופעלה על ידי הנשם. בעניין זה ייאמר, כי בולטות בחומרתה העונשה שהנשם פצע את המתלוון בעודו אוחז בידו חזק ואמצאותו ذكر את המתלוון **פעמים בבית החזה** משני צדי, וכל זאת בעוד המתלוון מנסה להגן על עצמו. מה שעלול היה להוביל לתוכאה קשה הרבה יותר מזו שנגרמה בסופו של יום, עד כדי קיפוח חיים ממש, וכבר היו דברים מעולם. ונדמה שלא בצד קבע החוקך כי העונש של הפגיעה בעורו מחייב- הינו כפוף מזה הקבוע לצד עבירת הפגיעה. ודוק, במקרה הנדון אין עסקין בנזק פוטנציאלי בלבד. שכן, הנשם גרם לנזק גופני ממש למתלוון, וביחד

הדברים אמורים בכל הנוגע לפצעה שנגרמה למתלון, בשלה הלה נזקק לטיפול רפואי בבית החולים (ר' בהקשר זה את האמור ב **ת/2**). ואף מעבר לנזק הפיזי, בנקל ניתן לשער את ההשפעה ועגמת הנפש שנגרמו לו כתוצאה מכך של גופו נותרו סימני אלימות בדמות פצע דקירה באוזור הצלעות מצד שמאל וחור בחול הריאה.

27. כמו כן, במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות ביצוע עבירה התקיפה סתם**, לא ניתן להתעלם ממעשי התקיפה של הנאשם, עת הלה התקרב לעברם של המתלון ואוראל ותקף אותם בכך שטר לאוראל (ובתגובה אוראל סטר לנאשם) ובכך שדחף את המתלון לאחר שהאחרון התקרב אליו (ו המתلون בתגובה סטר לנאשם). כידוע, עבירה התקיפה שבה הורשע הנאשם יכולה לחול על מגוון רחב של מעשי אלימות וברוי כי אין דין דחיפה כדי מהלומה אגרוף. בעניינו, בגין העשויים אשר יכולים להיכנס לגדירה של העבירה שבה הורשע הנאשם, מצאתי כי מעשי מצויים ברף שאין גובה באופן מיוחד.

28. זאת ועוד, נתתי דעתך לך, שקדם למסכת אירועים זו מפגש בין הנאשם לאוראל במסגרת החלו חילופי מילים בין השניים, תוך שהשניים נצמדים זה לזה - שלאחריו עזב הנאשם את המקום. הנאשם, אשר לא הסתפק בכך- החליט לחזור למקום, תוך שהוא מזעיק את אביו. ובהמשך לכל אלו ובعود המתلون ואוראל נכנסו לרכבו של המתلون, החלו הנאשם ואביו לרוץ לעברם- תוך שברי כי למשיו אלו של הנאשם ואביו המבוגר שנעשו לראשונה ליל, במקום ציבורי ולעיניו כל אף גלווה מיוחד של ביוזו והשפלה. עוד יאמר, כי על אף שנדמה שלמשיו של הנאשם לא קדם תכנן מוקדם ממשי, הרי שעדיין, אין ליתן לנסiba זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות בעידנא דריתה ומבל' שהעברית תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.

29. מה גם שיעון בכתב האישום המתוקן מעלה, כי סעיפי האישום אשר ייחסו לנאשם בסופו של דבר עושים עמו חсад במידה רבה, וזאת בזכות פרט העבודות. שכן, בסעיפים 9 ו-10 בכתב האישום המתוקן מתוארים שני מעשי התקופה סתם שביצעת הנאשם הן כלפי אוראל והן כלפי המתلون אולם עבירה זו ייחסה לו פעמי אחד בסעיפי האישום. כמו כן, בסעיף 16 בכתב האישום המתוקן מצוין כי הנאשם הכשיל הליך שיפוטי בהעלימו ראיות אולם בסעיפי האישום לא ייחסה לו עבירה שיבוש מהלכי המשפט. יש לציין כי מאז חקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העבודות שבו, וכי שציין זאת בית המשפט העליון בראע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 594 (2006):

"בעוד שב עבר הנאשם, בתשובה לאישום, היה מודה או כופר "באשמה" (סעיף 33 לפקודת הפרוצידורה הפלילתית), **קיים - וכפי שעשה המבקש לפניו - הוא מודה או כופר "בעבודות"** (סעיף 152 לחוק סדר הדין הפלילי, ר' גם ה"ח תשכ"ג 157, 197)".

cn ר' לדוגמא את פסק דין של בית המשפט העליון בראע"פ 2581/14 אסף יקוטיאלי נ' מדינת ישראל, (12.02.2015) ואת דבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 13/1997 פלוני נ' מדינת ישראל, (29.08.2013) לפיהם: "מקובל علينו, כי **יש לסייע העבירה המיחס לנאשם, נפקות מסוימת לעניין עונשו, אך עיקר הדגש ראוי לשיטים על העבודות המתוארכות בכתב האישום, ולאה יושמו כנקודות מוצא לגזרת עונשו של הנאשם** [ההדגשה אינה במקור - נ.ש.מ]."

משכך, מכילו המעשים המתוארכים בפרק העבודות יהוו כנקודות המוצאת בבית המשפט - בוודאי ככל שהדברים נוגעים לקביעת מתחם העונש בכלל, ובבחינת הנסיבות שנלווה לעבירות בפרט.

30. cn נתתי דעתך לסתיבות אשר הביאו את הנאשם לבצע העבירות. בהקשר זה יזכיר, כי גם אם הייתה מקבלת את טענתו של הנאשם בשירות המבחן (שאינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום המתוקן) לפיה, פגע במתלון כתוצאה מכך שחש מאדים מפניו והתקשה להכיל את פגיעת המתلون בו, עת האחרון פנה אליו באופן מזלזל ומתירים

(ובעוודו נתן יחד עם חבריו תחת השפעת אלכוהול) - ובמהמשך לכך, ועל רקע רצונו להסדיר העניינים עמו, פנה הנאשם לאביו שיגיע לסייע בudo - ובעוד אביו הגיע למקום, ניסו השניים לבוא עם המתلون וחבריו בדברים אולם, האחוריים התנהגו כלפים באלימות ואף שלפו סכין לעבר אביו ומשכך, חש הלה צורך להגן על אביו ומתוך מתחשה של לחץ וחדרה, דחף את המתلون, **חטף ימינו הסcin** והחל לדקור אותו- ובמהמשך לכך השליך הסcin בעיר (וכאומר אינני קובעת זאת) - הרי שעדיין אין בכך כדי להצדיק במאהמה את ביצוע העבירות החמורות שבוצעו על ידו עת בחר לעשות דין לעצמו, וחלף נקיטה באמצעות לגיטימיים כגון שיח תרבותי או פניה לאנשי אכיפת החוק, תקף בברוטאליות את המתلون באמצעות נשך קר ותוך שהוא גורם לפיצועו. מה עוד שקרה להلوم את טענותיו אלו של הנאשם, עת הלה הכנס את עצמו למצב הפסול כשב על עקבותיו למקום והגדיל לעשות את העיקם למקום את אביו ש"תרם" את חלקו למסכת העברינית שננקטה לפני המתلون וחברותו תחת מניעת האירוע והסלמתו מצופה הימנו בתור המבוגר האחראי. למוטר לציין כי סיבות אלו נזקפות לחובתו של הנאשם ואף מצירות תמונה מטרידה מאוד המדמה התנהלות בריוונית ומושלת רסן ביחסו של הנאשם כלפי המתلون (שהלא הייתה לו עמו כל הכרות מוקדמת).

31. **בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוכחית,** הרי שסקירת פסקי הדין מלמדת כי בעניינים של נאים אשר הורשו בעבירה של **פצעיה כשבירין חזון**, בדרך כלל נקבעו בעניינים מתחמי ענישה שברף התקהון שלהם מסר למשן שישה חודשים (ולעתים אף לתקופה מעט קצרה יותר), שנייתן לרצותו בעבודות שירות, וברף העליון מסר לתקופות הנעות סביב 20 חודשים (כך למשל, ר': ע"פ 16/4833 מלקולם ברמן נ' מדינת ישראל, (05.01.2017); רע"פ 6449/15 הITEM חולוואני נ' מדינת ישראל, (12.10.2015); רע"פ 13/7378 ח'אלד חרובי נ' מדינת ישראל, (31.10.2013); עפ"ג (מחוזי חיפה) 16-10-5026 פיראס נעימי נ' מדינת ישראל, (13.11.2016). הנאשם הגיש בקשה רשות ערעור על פסק הדין, אולם החלטתו של בית המשפט העליון טרם פורסמה (ר': רע"פ 16/9094; ת"פ שלום קריות) 18694-03-16 מדינת ישראל נ' טלמן זרבאיילוב, (18.05.2016); ת"פ (שלום כפר סבא) 45552-05-15 מדינת ישראל נ' פלוני, (15.02.2016)).

32. **אשר לעבירות התקיפה,** סקירת הפסיכה מלמדת כי בעניינים של נאים אשר הורשו בעבירות התקיפה (שלעתיםollo לה העבירות נוספת נסיפות כדוגמת עבירת האויומים), נקבעו בעניינים מתחמי ענישה שברף התקהון שלהם הושטו עונשים בדמות מאסר מוותנה או צו של"צ, וברף העליון מסר בפועל הנע סביב 8 חודשים במקרים החמורים ביותר (כך למשל, ר': ע"פ (מחוזי- נצ') 14-04-47731-14 שתיו נ' מדינת ישראל (18.6.2014); עפ"ג (מחוזי- מרכז-lod) 1079-04-14 יטזב נ' מדינת ישראל (17.6.2014); ת"פ (שלום- י-ט) 21519-12-12 מדינת ישראל נ' סופיר (3.11.13); ת"פ 12-11-32142-11-ת"א מדינת ישראל נ' גאורג קופיציקוב (30.10.2012); תפ"ק (שלום-ב"ש) 55801-11-13 מדינת ישראל נ' ישראלי מאיר עמור (01.01.2018); עפ"ג (מחוזי- י-ט) 5601-09-17 5601-09-17 אגורף נ' מדינת ישראל (09.04.2018); ת"פ (שלום-כ"ס) 63803-11-15 מדינת ישראל נ' מאיר אלbez (28.06.2017); ת"פ (שלום-כ"ס) 38856-03-15 מדינת ישראל שלוחת תביעות כפר-סבא נ' גיא עדן (06.04.2017)).

33. **וior, בסקירת הפסיכה שלעיל הפניתי למתחמי הענישה שנקבעו במקרים השונים**, בעוד כי ברι שהעונשים שהוושטו בכל מקרה ומקרה, בגדרי המתחמים או מחוץ להם, הושפכו ממאפיינו האישים והיחודיים של כל הנאשם ונאים. גם בנוגע למתחמי הענישה עצם, נהיר כי קיימים מקרים החורגים, לכאן או לכאן, מהmund האמור. וביחוד הדברים נוכנים בכל הנוגע לעבירות הפגיעה כשבירין חזון, שם מצינו לא אחת כי נקבעו מתחמי ענישה שתחליהם במאסר שבשים לב לתקופתו, אינו ניתן לריצוי בעבודות שירות. לא "פלא שכך הדבר, שכן כידוע, מתחמי הענישה שנקבעים בכל מקרה ומרקחה תלויות, בין היתר, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, כאשר בר-ר, למשל, אין דין פצעיה שנגרמת בעקבות הטענת חפץ לעבר אדם כדי הטחת מוט קשיח בכל חלקו הגוף או כדי דקירה בראיה באמצעות סcin, שהצריכה אשפוזים וניתוחים רבים.

34. **ברוח הדברים האמורים, נתתי דעתך לפסקה שאליה הפנו הצדדים, אם כי, העיון כאמור געשה תוך ביצוע האבחנות הנדרשות בין המקרים שנדונו שם לביןינו של הנאשם, והכוונה לסוג העבירות שבהן הורשע כל הנאשם ,**

כמזהן, הנסיבות שנלוו אליו, מופיעינהם האישים של הנאים השונים, וכיוצא באלה. על כל פנים, כאמור, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושטו עונשים חמורים או מקלים ממנעד הענישה אשר הוצג קודם לכן. כך למשל ברע"פ 7734/12 **טימור מג'דוב נ' מדינת ישראל** (28.10.2012), פסיקה אליה הפנתה המאשימה, מדובר באירוע אלימות המציג ברף חומרה גבוהה מזה שבעניינו, שכן שם הנאם תקף שני מתلونים במספר שלבים, כאשר את המתلون השני הלה תקף תחילתה בכר שהכח בראשו באמצעות בקבוק ובהמשך, נטל חוץ אחר והמשיך לתקוף את המתلون שעה שהאחרון שוכב חbold וחותר אונס על הרצפה. כמו כן, בניגוד לדברי המאשימה, ובונה מעניינו, שם שירות המבחן התרשם כי פנית הנאם לטיפול באה על רקע רצונו לקדם את מצבו המשפטי, עת קיים פער בין הנסיבות המילוליות לבין המוטיבציה, הנקנות והותנה אשר הוא מגלה באשר להשתלבותו בהליך טיפול. כך גם, ברע"פ 4574/14 **חאמדabo ערר נ' מדינת ישראל** (23.08.2017), פסיקה נוספת אליה הפנתה המאשימה, מדובר באירוע חמור יותר מזה שבעניינו, שם מדובר בנאם אשר ذكر את המתلون בעדרת סיכון בשלושה חלקים גופניים, ובעקבות כך המתلون אייבד את הכרתו ונגרמו לו פצעים בחלקים גופו השונים. כמו כן, בשונה מעניינו, שירות המבחן התרשם שם, כי הנאם לא לפק אחירות על מעשייו וכי עודנה קיימת נשקפת הימנו מסוכנות להישנות התנהגות פורצת חוק. וכך, בעפ"ג 37731-18-02-**עקביא נ' מדינת ישראל** (לא פורסם במאגרים), פסיקה אליה הפנתה ההגנה, נסיבות ביצוע העבירה הין בעלות רף חומרה נמוך מזה שבעניינו. אכן, בדומה לנאם שלפני, הנאם שם הואשם בעבירה פצעיה בסיסיות מחמירות, אך בשונה מעניינו, הרי שמעובדות כתוב האישום שם עולה, כי התקיפה בנסיבות בעיטה במתلون בעודו שרווע על הרצפה יחד למאשימה ולא על ידי הנאם עצמו, שמעשיו התמצאו בתקיפה בנסיבות בעיטה במתلون בעודו שרווע על הרצפה יחד עם אחרים (ambil חיללה להקל ראש בחומרת הדברים). וכך, בעפ"ג 14-12-22202-**איברהים אחמד נ' מדינת ישראל** (05.02.2015), פסיקה נוספת אליה הפנתה ההגנה, ערכאת הערעור הקללה בעונשו של הנאם משיקולי שיקום. שם, שירות המבחן העירק כי הסבירות להישנות התנהגות אלימה נמוכה מאחר והנאם נעדר דפוסים עבריניים; שמר על יציבות בנסיבות השונות לאורך חייו; ועתיד להתחיל בלימודים אקדמיים בתחום ההוראה. בסופו של דבר, באותו עניין המליך השירות על הימנענות מהרשעה. בוגר לכך, בעניינו, וחיף העובה שהנאם שלפני מגלה "ニיצני שיקום", שירות המבחן עדין התרשם כי מתקיימים בעניינו גורמי סיכון ממשמעותיים ומשכך, המליך על השחת ענישה מוחשית בנסיבות ריצוי מסאר בעבודות שירות. כך או כך, הדבר אף טבעי, שכן הענישה היא לעולם אינדיידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשב - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)). לעולם אין לגזר עונשו של נאם על סמך כוורות העבירות שבין הוא הורשע, ויש להתחשב מכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. כך גם, מילא עליינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אף שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט קביעת מתחם העונש הולם וגדרת הדין (ר' בעניין זה: ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013))).

כללים של דברים, לאחר שנתי דעתו למכלול השיקולים הרלוונטיים, כפי שפורט לעיל, מצאי לך ביער כי מתחם העונש הולם בין מכלול מעשיו של הנאם ינווע בין 9 חודשים מאסר, שנייתן לרצותו בעבודות שירות, ובין 20 חודשים מאסר בפועל.

ד. גזירת העונש המתאים לנאם

אשר לגזירת העונש המתאים לנאם, הרי שזו צריכה להיעשות בהתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירות, כפי שאלנו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

בעניין זה, בית המשפט נותן בראש וראשונה דעתו לעברו הפלילי של הנאם (**ת/1**), הכול רישום אחד בלבד הרשעה מיום 26.04.2018, מבית המשפט לנעור בקריות גת, בעבירות של מעשה מגונה בסיסיות מחמירות בקטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה ושבלי"ר (2 עבירות), בגין הושתו עליו עונשים בנסיבות צו מבחן למשך 6 חודשים, צו של"צ עמוד 6

בתקופה של 120 שעות, התחייבות להימנע מביצוע עבירה ופסילת רישון נהיגה מותנית. עוד בית המשפט נותן דעתו לכך שאת העבירות שבמוקד כתוב האישום שלפני ביצוע הנאשם מותנית. אך 3 חודשים לאחר מכן בבית המשפט לנור. לדידי, הדבר מלמד כי הלה לא הקפיד לקיים אורח חיים נורמלי ושומר חוק.

38. מנגד ולאחר מכן, שקלתי את העובדה שהנאשם הודה במינויו לו, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטו יקר, ואף חשוב מכך - יותר את הצורך בהעדת המתלוון ואורה. וווער, כי לא נעלמה מעוני בית המשפט העובدة שבדבריו לשירות המבחן הלה ביטה חששות של צער ובושה בגין מעשיו והכיר בכך לחייב שיקול דעת במצבים בהם הוא מרגיש לחץ וחוסר אונים וביטה נוכנות להשתלב בהליך טיפול אשר יש"ע בעדו להעמיק ולבחון את התנהלותו במהלך הבדיקה ולסייע לו לרכוש כלים להתמודדות תקינה יותר במצבים דומים. ואולם, בד בבד ניתן להסיק כי הלה ניסה בעקביפין להשליך חלק מהאחריות לביצוע העבירות על המתלוון דווקא, תוך שהשירות התרשם כי הלה התקשה למצוא אלטרנטיבות מקדמות יותר בהן יכול היה לפעול והציג את התנהלותו האלימה כתגובה לזו של המתלוון תוך שהתקשה לבטא אמפתיה כלפי המתלוון וככלפי הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מעשיין.

39. בנוסף, בשלב הטיעונים לעונש הייתה לבית המשפט הזדמנויות להתרשם מהנאשם בצורה בלתי אמצעית - עת הלה בין היתר מסר מחד גיסא, כי הוא מקבל אחריות על מעשיו ומайдך גיסא, השיליך חלק מהאחריות על המתלוון עת טען כי המתלוון וחברתו היו שיכורים והצטידו בסיכון.

40. עוד ובמסגרת מכלול השיקולים, הבאתិ בחשבו את גילו הצעיר הן בעת ביצוע העבירות והן כו. כזכור, הנאשם ביצע את העבירה עת היה בן 19 בלבד. ביום הנאשם בן 20 ואין חולק שהוא משתיר לקבוצת "הברירים צעירים". ברוי כי יש לבחון כל מקרה לגופו ו"בגיר צעיר" איננו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי נאשם המשтир לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקלת בעונשו. יחד עם זאת, גילו של הנאשם והואתו ב"גול המעבר" מקטינות לבגירות הוא נתון שבוחלת יש להידרש אליו (ר': עפ' 00/2669 מדינת ישראל נ' פלוני, נד(3) 685 (2000)).

41. בנוסף לאלה, בית המשפט שוקל את הפגיעה שעוללה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר (ולו לריצוי בעבודות שירות), וזאת בשימם לב לעבודה שהוא טרם ריצה עוני מאסר בעבר. כמו כן, שקלתי את העובדה שהנאשם היה עצור כחודש אחורי סורג ובריח, וכי במשך תקופה ארוכה נספהת תחת תנאים מגבלים. ברוי כי היליך המעצר איננו בבחינת עונש או "מקדמה על חשבו העונש", אולם לדידי היה בו כדי להבהיר לנאשם את חומרת מעשיון ולהרטינו מפני ביצוע עבירות נוספות. מה גם, שניתן לתת משקל מסוים לנסיבה זו במסגרת סעיף 40(3) לחוק העונשין.

42. כמו כן לא נעלמה מעוני הערכת שירות המבחן לפיה הנאשם מאופיין באישיות לא בשלה ולא מגובשת, נוטה לפעול בצורה אימפלסיבית ולהפעיל שיקול דעת מוטעה, במצבים חברתיים בהם הוא מרגיש חוסר אונים וחוסר שליטה וכי הלה ביצע את העבירות המיחסות לו על רקע קשייו לוויסת את עצמו במצבים מעוררי דחק ועל רקע קשייו להתנהל באופן בוגר בסיטואציה בה היה נתון. עוד נתתי דעתתי להתרשומות השירות לפיה, הוריו של הנאשם ככל הנראה התקשו לשימוש גבולות להתנהגו, כי עיובי החשיבה בהם מחזק הנאשם ותפיסטו כי מצופה ממנו להגיב באליםות שהופנמה כלפיו, עמדו גם הם ברקע לביצוע העבירות, וכי בשקלול הפרמטרים עולה כי לנאשם גורמי סיכון ממשמעותיים.

43. זאת ועוד, נתתי דעתתי לכך כי הנאשם שולב החל מיום 03.10.2018, בקבוצת טיפולית המיעדת לעצורי בית תוך שהגיע למפגשים הקבוצתיים באופן סדיר ובלויו צמוד, וכי מהגורמים הטיפוליים נמסר כי התנהלותו התאפיינה בפאסיביות ובהימנעות, תוך שהתקשה לחתת חלק בהשתתפות פעילה ולשתח בדריכי התמודדותו ובחירותו. כך גם במקרה הדרך, הנאשם התקשה לקבל באופן מלא אחריות על כישלונו ההתנהגותי, והצליח אף **באופן ראשוני** להתאחד לביעיות שบทנהגותו תוך שירות המבחן התרשם כי ניכרת **תחילת מגמה** של בדיקה עצמית ושיתוף פעולה וכי יש להעמיק עמו בתחום זה. בהמשך לאלה, לא התעלמתי מכך כי שירות המבחן העירני כי התנהלותו של הנאשם במהלך המפגשים

מקורה בין היתר בהיותו מצוי **בשלב הראשוני** בקבוצה ובשל קשייו בשלב זה לעורך ההליך של התבוננות פנימית ורפלקטיבית וכי חלה הפחתה ברמת מסוכנותו של הנאשם מעצם הרצון שהביע לעורך שינוי בחיו; והוא בעל תמייה משפחתיות, התרחקותו מסביבת מגוריו הקודמת; והימנוותו מהתחברות לגורםים שוליים במקום מגוריו.

44. כמו כן, בית המשפט אינו מתעלם מכך כי בתסקירותו של שירות המבחן מיום 16.09.2019, מצין השירות, כי במהלך הדחיה, הנאשם מסר בדיקות שתן שהעידו על ניקיונו מסוימים וכי הלה הגיע לכל הפגישות שנקבעו עמו, וביטה מוטיבציה להשתלב בטיפול במטרה להימנע מעורבות פלילית וכי רק ביום 15.09.2019, הנאשם שולב בקבוצה טיפולית אליה הגיע באופן סדר והתיחס באופן מותאם לתכנים אשר עלו בפגש הקבוצתי. זאת ועוד, לא התעלמתי מכך שהשירות המבחן העיריך כי המשך הטיפול עשוי להביא לשינוי במצבו ותפקידו של הנאשם עת הנאשם ירכוש במסגרת תכנית השיקום כלים להנהלות אדפטיבית יותר במצבים חברתיים המעוררים אצלו תחושות של לחץ ויאפשרו לו לזהות את גורמי הסיכון במצבו ואת הדרכים לניהם, וכי הדבר יסייע להפחחת רמת הסיכון במצבו.

45. עוד לא נעלם מעניין האמור בתסקירותו המסכם של שירות המבחן מיום 22.12.2019, כי במהלך תקופת הדחיה הנאשם החל למצוא את מקומו בקבוצה הטיפולית, תוך שתיאר כי כוונתו הוא מצילח להיפתח אל מול חברי הקבוצה ולשתף מעולם הפנימי והבעי מוטיבציה להמשיך ולהשתתף בטיפול הקבוצתי במטרה להימנע מהסתובכויות נוספות. ואולם, השירות נותר בהתרשםו לפיה, נראה כי הלה עודנו מצוי **בראשו של ההליך הטיפולי** וכי עליו להמשיך ולעבד את הנסיבות שעמדו ברקע לביצוע העבירות וכי במידה ויעשה כן - ויתמיד בטיפול, אז, תמונה המצב לגבי תחאה חיובית.

46. כן נתתי דעתך לכך שליחתו של הנאשם לריצוי מסר של ממש, עלולה לגדוע את הליך השיקום שביעיצומו מצוי הנאשם. במרקחה כזו, אף אם אינטראס הנמל ובוא על סיוקו, הרי שדומני כי האינטראס הכללי של הציבור - לקבל לשורותיו אדם שומר חוק וצרכני - יצא עם ידו על התחתונה.

47. יחד עם זאת, אמן שיקול השיקום יbia במרקחה הנדון להקללה בעונשו של הנאשם, אולם לא יהיה בו כדי להטוט את הcpf לכיוון סטייה ל科尔א ממתחם הענישה שנקבע על ידי שכן נדמה כי הנאשם מגלה "ニצני שיקום" בלבד וכי הנאשם עוד צפיה דרך טיפולית ארוכה וכי עד להשלמת הליך השיקום עודנו מוקן החשש שהוא יחוור לעבור עבירות מתחום האלים, מה שבתורו עלול להוביל לביצוע עבירות נוספות. יתר על כן, אף אם הייתה קובעת שהנתן השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממש לכך (ואיני קובעת זאת), עדין אין זה אומר כי ביטתה המשפט באהריה יسطה ל科尔א, ובוודאי שלא בצורה ניכרת ממתחמי הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה ל科尔א ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון " רשאי" ולא "חייב".

48. כדי, יש לנகוט בזיהירות בכל הנוגע לסטייה ממתחמי הענישה בשל נימוקי שיקום ולבוחן כל מקרה על נסיבותיו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, וכי רק במקרים נידירים שבהם קיימים סיכוי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יצא מן הכלל - לסתות ממתחם העונש ההולם (ר' והשו [ע"פ 1229/19 פתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל](#), (01.07.2019). הנה כי כן, על אף חשיבותו הניכרת, אינטראס השיקום אינו בבחינת חזרת הכלול, ולצד אינטראס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרי המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והرتעה (ר' והשו: [ע"פ 14/1521 יוסף אלפקר נ' מדינת ישראל](#), (24.05.2016); ור' [ע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל](#), (16.09.2015)).

49. ודוק, בעובדה שהנתן גילה "ニצני שיקום" יהיה גם יהיה כדי להביא להקללה בעונשו. לשון אחר, אילו לא שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, ותחילתו של שיקום, משמעות הדברים היא שליחתו לריצוי מסר ממושך

מאחוריו סורג וברית.

50. וכן הtmp אל הכא, בית המשפט אינו מקל ראש כל עיקר בחומרת מעשיו של הנאשם, ובוודאי לא מהנזקים שנגרכו למתלוון. ברוח הדברים האמורים, ולאחר שבדקתי את מכלול השיקולים שפורטו בגזר דין, מצאתי כי באיזון הרاء בין עצמתו של השיקום לבין יתר שיקולי הענישה, ובמצבBOR הנسبות שבתיק זה, וביחד בשים לב ל"ኒצני השיקום" ולהלך הטיפולי שאותו החל הנאשם; לציבותו התעסוקתית; לנسبות חייו של הנאשם ובכלל זה לגילו הצעיר; וליתר הנسبות שאינן קשורות בביצוע העבירה - מצאתי כי יש להשיט עליו עונש המוצע ברף התחthon של המתחם אשר נקבע על ידי.

51. בית המשפט מבקש לחזק את ידיו של הנאשם בהליך החינוי שאותו הוא עובר. יחד עם זאת, יאמר בזהירות כי עליו להישמר מכל משמר מלנקוט שוב באלים, שכן אם חילאה יעשה כן, סביר להניח שבית המשפט לא יגלה כלפו סובלנות פעם נוספת. וכי להבא בית המשפט לא ייר לקרהתו, אלא יבקש למצות עמו את הדיון וממן הרاء כי גם ידעה תרחף כל העת כחרב מעל ראשו.

52. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 9 חודשים מאסר בפועל, בגיןימי מעצרו של הנאשם, לריצוי בעבודות שירות.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 25.07.2019, הנאשם יחל בRICTO המאסר ביום 25.01.2020, אלא אם הממונה יודיעו אחרת. העבודות תבוצענה ב"בית מרום - בית אילן", בכתובת: רח' גורדוניה 7/א, חיפה, במשך חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במקัดת גוש דרום של שב"ס ביחידת עבודות השירות במועד הנקבע או בכל מועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות. מוסבר לנאים כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודה השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות לריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

ב. **מאסר מותנה למשך 9 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנוכחי יעבור כל עבירת אלימות מסווג פשע.**

ג. **מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנוכחי יעבור כל עבירת אלימות מסווג עונש.**

ד. **צו מב奸 של שירות המבחן למשך שנה מהיום.**

הסבירה לנאים חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ומשמעות אי עמידתו בתנאי צו המבחן.

העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ה. **פיצוי בסך 20,000 ₪ למתלוון (ע"ת/5).**

הפיizio יקוזז מסכם ההפקדה שהופקדה על ידי אמו של הנאשם בקופה בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה. היתרה תשולם ב- 10 שיעורים שוויים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 25.10.2020.

מצ"ב טופס פרטី ניזוק.

כל סכום שיגבה בתיק - יזקף תחילת על חשבון הפיצוי.

ו. **הנאשם יחתום על התchiaיות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירות אלימות, וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.**

אם לא תחתם התchiaיות תוך 7 ימים, יאסר הנאשם למשך 10 ימים.

מוורה על השמדת המוצג - פרטី לבוש, בכפוף לחלוּף תקופת הערavo.

ווכות ערavo חוק.

כיניתן היום, ד' טבת תש"פ, 10 ינואר 2020, במעמד הצדדים.

הנאשם:

פורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע כל עבירה אלימות. הובהר לי כי ככל שבצע עבירות יימות במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 10,000 ₪ במחזמן.

החלטה

ממתי בפני את התchiaיות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

**ניתנה והודעה היום ד' טבת תש"פ,
01/01/2020 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיאה**